

Ó hve dýrðleg er að sjá

84

Með lotningu ♩ = 92-104

1. Ó hve dýrð-leg er að sjá al - stirnd him - in - fest - ing blá,
 2. Nótt-in helg - a hálf-n-uð var, huld - ust nær - fellt stjörn - urn - ar,
 3. Þeg - ar stjarna' á himn - i hátt hauð - ur lýs - ir miðja' um nátt,
 4. Vitr-ing - ar úr aust - ur - átt ei því dvöldu', en fór - u brátt

þar sem ljós - in gull - u glitr - a, glöð - u leik - a brosi' og titr - a,
 þá frá him - in - boga' að bragð - i birti' af stjörnu' um jörð - u lagð - i
 sögð - u forn - ar sagn - ir víð - a, sá mun fæð - ast með - al lýð - a,
 þess hins komn - a kóngs að leit - a, kóng - i lotn - ing þeim að veit - a,

og oss bend - a upp til sín, og oss bend - a upp til sín.
 ljóm - ann henn - ar sem af sól, ljóm - ann henn - ar sem af sól.
 kon - ung - a sem æðst - ur er, kon - ung - a sem æðst - ur er.
 mest - ur sem að al - inn er, mest - ur sem að al - inn er.

5. Stjarnan skær þeim lýsti leið
 leiðin þannig varð þeim greið,
 uns þeir sveininn fundu fríða.
 Fátaek móðir vafði' hinn blíða,
 helgri' í sælu' að hjarta sér,
 helgri' í sælu' að hjarta sér.

6. Stjarna veitt oss einnig er,
 og ef henni fylgjum vér,
 hennar leiðarljósið bjarta
 leiða' um jarðar húmið svarta
 oss mun loks til lausnarans,
 oss mun loks til lausnarans.

7. Villustig sú aldrei á
 undrastjarnan leiðir há,
 orðið Guðs hún er hið skæra,
 oss er Drottinn virtist færa,
 svo hún væri' oss leiðarljós,
 svo hún væri' oss leiðarljós.